

DALYVAUKIM SALĖS ATIDARYMO IŠKILMĖSE

Ši Sekmadieni 15 val. Mookoje. (Daugiau 6 pusl.)

Nr. 27 (1143) XXII METAI

MŪSU LIETUVA

São Paulo - Brasil - 1970 m. birželio - junho 26 d.

Jo Em. Kardinolas Agnelo Bossi pašventime tėvų Jėzuitų koplyčia, namus ir salę bei pasakys pamokslą.

PLACIAJAME PASAULYJE

ATNAUJINAMI KARINIAI PAKTAI

TOKIO. Japonijos Vyriausybės ministrų pirmininkas Sato atnaujino neribotam laikui karinį paktą su JAV-bėmis. Tam labai priešinosi prokomunistinės grupės ir opozicija, sukeldamos didžiules protestų manifestacijas. Bet Sato nenori prarasti JAV-bių pagalbą, kurios dėka karu nugalinta Japonija per trumpą laiką, palyginat, iškylo į trečią industrinę galybę.

MADRIDAS.

JAV-ių Krašto Apsaugos ministras Melvin Laird birželio 21 d atvyko į Madridą tartis su Ispanijos Vyriausybe irgi dėl karinio pakto pratęsimui naujam periodui. Amerikiečiai nori ir toliau palaikyti Ispanijoje 5 savo karines bazines.

Tačiau ispanai už tai nori išsiderėti visokių ekonominių

ir karinių pašalpų. Dėl to jie net tuo pačiu laiku Madridan pasikvietė prancūzijos karo ministrą Michel Debré. Su juo pasirašė Ispanijos ir Prancūzijos karinio bendradarbiavimo paktą, pagal kurį net kaskuriuos ginklus prancūzams gamins ispanai ir kt.

ISAUKŠTINTAS MIRUSIS PREZIDENTAS SUKARNO

JAKARTA. Praeitą sekmadienį mirė Ahmed Sukarno, buvęs ilgametis Indonezijos prezidentas. Jį 1965 metais nuvertė kariškiai dėl padaryto draug su komunistais suklimo. Jis buvo laikomas namų arešte.

Tačiau jam mirus ir dabar tintis prezidentas gen. Suharto paskelbė 7 dienų tautos gėdula, davė parodymą palai doti jį valstybės lėšomis su prezidentui pritrinkama pagarbą ir pasakė kalbą prie kapo.

Šimtatūkstantinės minios dalyvavo jo šermenyse ir laido

tuvėse. Sukarno buvo vienas iš didžiųjų vyrų ir kovotojų Indonezijos išsilaisvinimo kovoje iš olandų valdžios.

VATIKANAS

4 NAUJI ŠVENTIEJI

Birželio 21 d. popiežius Paulius V paskelbė šventaisiais 4 pranciškonus: Nicolau TAVOLIC (kroata), Deodata iš Rodes, Petrą iš Narbone (prancūzus) ir Steponą iš Cuneo (italą). Jie mėgino skelbti krikščionybę mahometonams Palestinoje ir net jų Jeruzalės kalifui. Dėl to visi buvo sudeginti ant laužo 1331 metais.

KAMBODZA

VERŽIASI KITAI KELIAIS

PHNOM PENH. Pagal generolo C. Abrams, vyriausio amerikiečių kariuomenės vadovo pranešimą, visos Šiaurės Vietnamo ir vietkong karių aprūpinimo bazės ir tiekimo bei susisiekimo linijos Kambodžo sausumoje sunaikintos. Komunistai turėjo išsisklaidyti kitose vietovėse. Bet jie už tai stengiasi įtvirtinti pajūrio srityje ir prie Mekong upės deltos, per kur jie dabar apsirūpina ginklais ir maistu. Užtat komunistų kariai laiko adsupę provincijos sostinę Kompong Thom. Ji yra apie 130 kilometrų į šiaurę nuo Kambodžo sostinės Phnom Penh, ir į pačią sostinę vedą keli kurie keliai dar tebėra komunistų atkirsti.

Brazilija

ŠIS TAS APE PIRMĖNYBIŲ LAIMĖTOJUS

Praeitą sekmadienį Meksikos Tautinė Turizmo Taryba įteikė vienam iš pačių žymiausių Brazilijos Futbolo Rinktinės žaidikų Pelė aukso medalį, ne tik už nediskutu-

Mielam bendradarbiui VYTAUTUI VOSYLIUI ir šeimai, liūdint dėl tragiškos brolio

α. α. ANTANO VOSYLIAUS

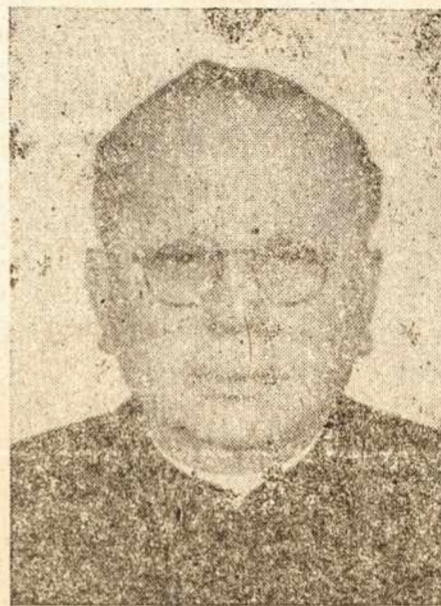
mirties, gilią užuojautą reiškia —

„Žilvičio“ ūvu Komitetas

Ā. A. ANTANUI VOSYLIUI

tragiškai žuvus Lietuvoje, jo brolių VYTAUTĄ VOSYLIŲ su šeima skaudaus liūdesio valandoje nuosirdžiai užjaučiame

Vinksnatėjų šeim.

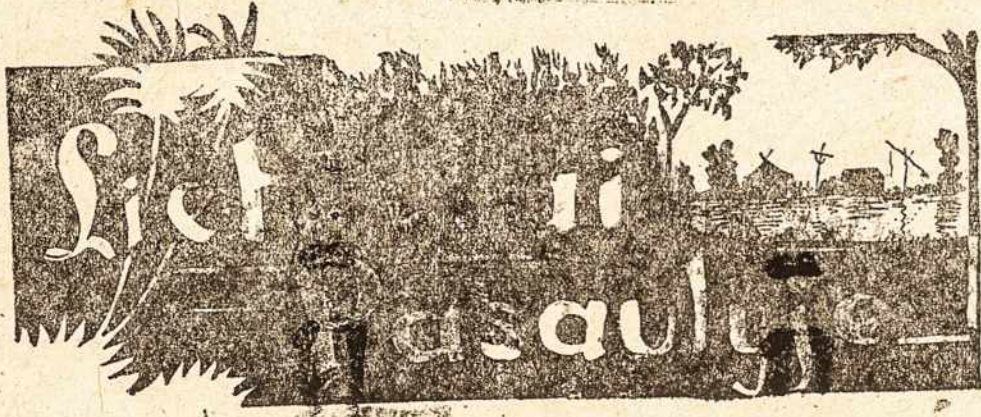
JO PRAK PREL. PIJUS RAGAŽ NSKAS

atnašaus mišų auką salės pašventime.

infrastruktūros išplėtime (geležinkeliai, autostrados, vandentiekiai etc. 73%, užsienio čiai 17,5% ir brazilai 9,68%. Intermediarinių gėrybių gamyboje valstybė dalį vauja 52%, užsienio čiai 34,6%, brazilai 13,35%. Kapitalinių gėrybių (didžiosios mašinos ir pan.) užsienio čiai 72,61%, brazilai 27,39%. Pastovių vartojimo gėrybių užsienio čiai 78,32%, brazilai 21,68%. Nepastovių vartojimo gėrybių — valstybė 637%, užsienio čiai 53,38% ir brazilai 40,25%. Prekyboje ir patarnavimuose — užsienio čiai 7,5%, brazilai 92,40%. Prekybos bankuose — valstybė 61,7, gi privatus užsienio čiai ir brazilai 38,3 proc.

DAR VIENA PARAPIJA LIETUVIAMS

Birželio 12 dienos numeryje trumpa žinute pranešėme jog Rio de Janeiro kardinolas Jo Em Dom Jaime Camara, tarpininkaujant prel Zenonui Ignatavičiui, įsteigė savo arkivyskupijos lietuviams asmeninę parapiją, tokią kurią turim S. Paulyje tėvų Jėzuitų aptarnaujamą Sv. Kazimiero parapiją. Tai nepaprastai malonus, džiūgus ir visiems lietuviams, kur jie bebūtų, svarbus įvykis! Ne paslaptis, kad visur mūsų parapijos sunkiai laikosi. Vienur greičiau, kitur lėčiau tirpsta. Taip pat nepaslaptis, jog visur yra labai sunku gauti savą, tik lietuvius aptarnaujančią vyskupų pripažintą parapiją, nes tautinės mažumų parapijos, be abejo, a sunkina vyskupų administraciją. O visgi, kur yra šviesių lietuvių vadovų, sugebančių parodyti savo nuoširdų lojalumą krašto dvasinei (ir pasaulynei) vyriausybei, sugebančių tinkamai nušviesti lietuvių dvasinius reikalus, ten bažnytinė vadovybė mielai pripažįsta ir leidžia turėti savas parapijas. Mums ypatingai yra malonu pabrėžti, kad tai atsitiko (pabaiga 6 pusl.)

J. A. V.

**JAUNIMO SEMINARAS
ČIKAGOJE**

Vyriausias Lietuvos Išlaisvimo Komitetas suruošė Čikagoje birželio 6-7 dienomis Jaunimo seminarą. Jame buvo jaunimui išdėstyta padėtis okupuotoje Lietuvoje, tarptautinė Lietuvos padėtis ir diplomatinė tarnyba, Lietuvos laisvavimo reikalai ir santykiai su pavergta Lietuva.

Seminaro dalyvių skaičius svyravo tarp 50-150. Pasisakymai, diskusijos buvo gausios bei gyvos po kiekvieno pranešimo. Buvo išreikštas pageidavimas, kad tokie jaunimo seminarai būtų rengiami dažniau įvairiose vietose.

**FILIPINUOSE RADIOJO
VALANDĖLĖ SIBIRO
LIETUVIAMS**

Spaudos konferencijoje Čikagoje, kurioje dalyvavo 25 lietuvių spaudos, radio ir televizijos atstovai, Vilko pirminkas dr. J. K. Čiulėnas smulkmeniškai papasakojo apie naująją Vilko radiojovandėlę Filipinuose. Ji bus

transliuojama iš sostinės Manilos lietuvių kalba kiekvieną dieną. Ši galingą radijo siųstuvą galės puikiai girdėti visi po platų Sibirą išblaškyti lietuviai.

**PAVERGTOJE LIETUVOJE
NUBAUSTI KUNIGAI UŽ
RAŠTĄ KOSYGINUI**

Neseniai gautomis žiniomis jau prieš Vilniaus arkivyskupijos kunigų raštą Sovietų Rusijos ministrų pirmininkui Kosyginui panašų raštą buvo pasiuntę jam Vilkaviškio vyskupijos kunigai Jis rašytas 1969 metais sausio 8 dieną ir pasirašytas 30 kunigų.

**NELEIS LAUŽYTI SOVIETŲ
KONSTITUCIJOS**

Tame rašte rašoma:

— Mes žemiau pasirašiusieji Lietuvos SR kunigai, jaučiame pareigą Jums, Ministrui pirmininkui, pranešti, kad mūsų krašte kartojasi faktai, pažeidžiantys TSRS Konstitucijos garantuojamą sąžinės laisvę, ypač liečiant Kauno kunigų seminariją.

— Kauno kunigų seminarijoje tebevalioja tokia nenormali kandidatų priėmimo tvarka. Seminarijos rektorius kan-

didatų sąrašą kasmet privalo nusiųsti Lietuvos TSR Religijų tarybos įgaliotiniui, kad šis nustatytų stojančių lojalumą tarybinei valdžiai. Įgaliotinis gali kiekvieną kandidatą be jokio paaiškinimo išbraukti, nepaisant, kad stojantysis pilnateisis Tarybų Sąjungos pilietis, niekada nebuvo teistas ir niekuo nenusikaltes tarybinei valdžiai. Ar tai nėra TSRS Konstitucijos pažeidimas Ar šitaip neiškraipomi (Komunistų Partijos) Centro Komiteto nutarimai?..

— Todėl mes prašome Jus, Ministrė Pirmininke, leisti Kauno kunigų seminarijai savarakiškai tvarkyti vidaus reikalus, pačiai bažnyčiai vadovybei nustatyti stojančių priėmimo skaičių ir nedaryti kliūčių stojantiems..

Toliau — koks religinę laisvę Sovietų Rusijoje skelbiančios valdžios atsakymas?

**NUBAUSTAS IR ŠEŠT SIS
KUNIGAS**

Dėl Vilkaviškio vyskupijos kunigų raštų Kosyginui ir Lietuvos vyskupam, pagal ligšiolines žinias, buvo nubausti penki kunigai: Tamkevičius, Zdebskis, Dumbliauskas, Kunavičius ir Jokubauskas. Dar viena šeštoji auka yra Vilkaviškio dekanas kun. Konstantinas Ambrasas. Jis buvo MVD tardomas tuoj po anų kunigų nubaudimo ir kaltinamas žinojęs apie savo dekanato kunigų žygi ir to nepranešęs kulto įgaliotiniui Rugieniui. Po keleto tardymų jį pasiekė žinios, kad bus išskelbiamas iš Vilkaviškio, dėl to nuvyko į aną pasididinti, ar tai tiesiogiuometinis kancleris R. Krikščionas pa-

EUCHARISTINIS KONGRESAS

J. BRUŽIKAS, S. J.

(tęsinys)

Panašūs į Golgotos laiką ir mūsų laikai. Tada tas mažas apastalų būrelis iššbėgiojo,

sakė nieko nežinąs. Dekanas Ambrasas nuvyko pas Rugienių, ir šis pakartojė tą patį — nieko nežinąs. Kovo mėnesį dekanas gavo oficialų pranešimą, kad atleidžiamas iš dekanato pareigų ir iškeliamas Leipalingin.

Apie tai sužinojo parapiečiai, surinko 1100 parašų, vyko į Kauno Kuriją ir pas Rugienių ginti savo kleboną. Kai žmonės nenurimo, iš Kauno buvo atvykę Vilkaviškio R. Krikščionas ir vysk. Labukas, net du kartu, tačiau iš jų laikysenos buvo aišku, kad dalykai neis į gera. Dekanas Ambrasas buvo priverstas atsistiegti su parapija. Sekminėse, paskubinę gegužės dieną, visa bažnyčia verkė.

Ambrasas buvo vienas uoliausių klebonų, dar gana jaunas (išv. 1945) visų mėgiamas ir gerbiamas, išbuvęs Vilkaviškyje per 10 metų, atnaujinęs pagrindinai bažnytelę (buvusią rusų cerkvę, nes katedra sugriaua ir neatstatyta), įvedęs centrinį šildymą, išliejęs takus šventoriuje, pastatęs liaudies kryžių, prisodinęs rožių, įrengęs (šventoriuje) kleboniją, patė daug dirbęs savo rankomis, net reumatą gavęs. Sibiro išvengęs ir ligšiol niekur neužkliuvęs sovietams, dabar buvo pažemintas ir nubustas už kitus kunigus. Jo vieton atkeltas Kauno vyskupijos kunigas J. Preikšas, dėstęs kunigų seminarijoje ir dirbęs Kauno kurijoje.

Judas išdavė savo Mokytoją Petras išsigynė, o žmonės, kuriems Kristus daug gera padarė, Jį nukankino. Panašiai ir dabar daug neištikimybės, net išdavimo ir išsižadėjimo ne tik iš tikinčiųjų pusės, bet kas labiau apgailėtina, net Kristaus apaštalai ir draugai išsižada ir apleidžia savo Mokytoją. Pasaukimų į naujus apaštalus trūksta. Net skelbiama, kad Dievas žmiręs. Taigi kartojasi su Bažnyčia Kristaus kančios metai. Bet tas miręs Dievas vėl prisikėlė. Tik tas skirtumas, kad tada tie dalykai įvyko trumpu laiku, o su Kristaus mistiniu kūnu tęsiasi ilgais periodais. Kristus liepia nenusiminti: «Ne bijokite. Aš nugalėjau pasaulį! Atrodė, kad Kristus nugalėjo, bet Jis prisikėlė. Bažnyčia atrodo nugalėta. O nei Ji prisikels. Bažnyčia vėl sužydės kur kas gražiau ir galingiau. O kankinių kraujas, anot Tertuliono, bus naujų krikščionių sėkla.

Šventoji valanda baigėsi maldomis už šv. Tėvą ir švenčiausiojo palaiminimu.

VAKARINĖS MIŠIOS

Tą pačią dieną 16.30 valandą vėl buvo Mišios Kongreso aikštėje, kurias laikė patsai popiežiaus delegatas. Bahia arkivyskupas kardinolas Eugenijus Sales, o koncelebravo 91 vyskupas ir 197 kunigai. Labai graudus vaizdas, kai tiek vyskupų ir daugybę kunigų drauge laiko šv. Mišias, Mišios buvo aukojamos už šv. Tėvą jo 50 metų kunigystės atminimui, ir aš koncelebravau ir aukojau.

(nukelta į 5 pusl.)

IŠGAMA

VAIŽGANTAS

(tęsinys)

Kita kartą Peleksas paantvėlny dirbos medinę formą liukos «artifkai» iš alavo išlėti. Manau, jis tai bus pats sumanęs, ne kas jam parodęs.. Atsinešė šukę alavui tirpyti, susikūrė ugnį ir baigia skaptuoti formą, savo liukelės iš dantų nepaleisdamas. Mes visi didžiausiu įdomumu, aplink susėdę, sekam, kaip Peleksas meistravoja ir kas iš to bus. Mes nė nepasergėjom, kaip čia pat vėl kaip iš žemės išdygo Pečiūra, griebė pirmiausia iš Pelekso dantų tikrąją liuką, paskui iš rankų dirbamąją. Visa tai sulaužė ir ėmė meistrai pliekti savo lazdele, kam jis «liuką kūrija», šitoks mardva ir snarglius, kad jį perkūnas!

Pečiūra šiuo žygiu pabaigė ge-ti mūsų akys. Visi mes iš tiesų užjautėm savo bendrą Peleksą ir drauge nustebom, kad šiuosyk jis nebebuvo toks vikrus raitytis, kai tėvas lupė. Dabar jis pasiliko besėdintis vietoje, nors per pečius į tą pačią vietą gavo bent penkis smūgius. Visai sustingusiu veidu, dabar didelėm akim, mušamas, įtemptai žiūrėjo į žvėriškai piktą tėvą ir nė nekurst. Buvo baisu jausti tą kankinamojo žvilgsnį, ir tėvas tai pajutė. Nusispiovė, paleido perkūną ir skubotai parėjo namo.

Nuo to atsitikimo Peleksas vėl nebežiūrėjo į žmones, vėl nieko nebeveikė, tik gulė, apsiklodamas vieną galvą, lyg susimdamas ją, ir miegojo miegojo dieną ir naktį ar tik apsimetė mie-

gas, nes į svieta žiūrėti jam neberūpėjo. Niekas nebemanė iš jo miego tyčiotis ir šposus krėsti.

Nėbegulėjom ir mes po vienais. Peleksas naktimis ėmė aikščioti aplink arklius, paskui visai žūti kažkur. Sumigę to nematė, tik kerdžius arklia ganis paskui tai išdavė. Peleksas ėmė dvokti degtine, o senis Pečiūra skūstis, kad jam daiktai ėmę žūti. Ir visiems buvo keista, kad io apvaiz a ėmė nebematyti tokių artimų daiktų. Taip tik rodė. Tėvas tuoj numanė elekso atmainą, pasėdė jį ir su vyrais apniko žyda, kurs paslapčiomis laikė degtinės. Rado žuvusius daiktus ir privertė pasakyti, kas juos atnešė. Žydas išdavė Peleksą

Pečiūra užte parūžė namo su visais vyrais ir, jiems padedant, ėmė ruošti vagių inkviziciją, negailestingą mušimą. Įsinešė vadeles, pavalkus, lentą, lazdu. Peleksas užkrosny sėdėjo baltas kaip drobė. Niekas jo neužjautė. Nė savoji motutė.

— Na, imkit jį! — ryktelėjo Pečiūra, ir du vyrų nusitvėrė Pelekso,

Peleksas nesitraukė, Tik baidiom akim apsidairęs, perspėjo kaimynus:

— Jei manote mušti, tai jau ir užmuškite. Kitaip aš jums nedovanosiu. Pirmą tėvą jo paties gryčioje iškepsiu, paskui ir jus. Tėvai, aš yogiau, tau keršydamas. Aš sumaniau tau bloga daryti už bloga. Aš per visą amžių buvau tavo kankinys. O vagis,.. Jei norite, tai jūs visi vagys — ir tu, ir tu, ir jūsų sūnūs. Pakratykit žyda, ten daugiau ko rasit,.. Nuo ko gi pradėsit jūs, žvėrys..

Tėvas pasiute nuo tų žodžių. Pasiute ir kaimynai, Peleksą prilupo, bet jau be kankinimų,

ir daugiau jo nebematė. Peleksas dingio, palikdamas kaimą nematytoj baimėj.

— Sudegins galzonas... — sielojos Pečiūra. sielojos ir kaimynai, jausdamies kalti,

— Ir kam buvo mums kištis? Pečiūra apvogė, tegul sau Pečiūra būtų tėviškai ir baudęs. Nei jis mums ką bloga darė nei ko.

Ir nemigo kaimas. Nuolat vaikščiojo du vartaušinkai. Kartais jie kėlė triukšmą, bet veltur Peleksas nebesirodė. Praėjo vasara. Praėjo ruduo ir žiema. Tik pavasarį atėjo gandai, kažin kur toli kaimas nutvėręs arklia vagį, jį užmušęs ir dabar sėdįs kalėjime O užmuštas buvęs kažkoks Peleksas Pečiūra, valkata be jokių dokumentų. Pirmiau jį keliose apskrityse matydavę besivazojant.

Kaimas padėkojo Dievui, kad šmėklė išnyko Pečiūra pirma vis skundėsis.

— Tai kad buvo Dievas davęs sūnelį, kad jį perkūnas kur tuoj, — ūmai nutilo.

Vieną sekmadienį jo žmona sugrįžo, pada vusi ant mišių už Pelekso vėlę. Paduodama intenciją, kaip paprastai esti, priverkė kunigui, anot to, pilną skverną, ir visa jam kukčiodama apsakė. Kunigas pasiklausė ir nēmaž nepaguodė

— Melskimės, — tarė jis: — o Peleksą būjūs, tėvai, pražudę. Matėt jį nebūsiat žemės darbininką, tai reikėjo jam į rankas išprausti amatą ar mokslą, ir būt buvęs kaip žmogus.

Kai anktį Pečiūros sugulė ir senis paleido perkūną, kam jo draugė šiandien nerami ir vis kruta, ši ėmė ir stačiai pasakė:

— O kunigas sako, mes, tėvai, Peleksiuką pražudę. — Ir išdėjo visą kalbą.

(Bus daugiau)

"NOSSA LITUANIA"

Rua Juatindiba, 20
Caixa Postal 4421
Sao Paulo, E.S.P.
Tel.: 273-03-38

LIETUVIŠKOS MINTIES SAVAITRAŠTIS

Direktor responsável: Dr. José Ferreira Carrato

Redator: JONAS KIDYKAS

Administr.: JONAS BRUŽIKAS

PRENUMERATOS KAINA METAMS: N Cr. \$ 20,00 visoje
Amerikijoje. GARBĖS PRENUMERATA N Cr. \$ 100,00 P.
Paskiro Nr. Kaina Cr. \$ 40

SKELBIMAI: pirmame puslapyje N Cr. \$ 40,00 paskutiniajame
N Cr. \$ 20,00, viduriniuose puslapiuose N Cr. 15,00
Ilgalaikiams skelbimams daroma nuolaida.

Stripsnius ir korespondencijas redakcija taisy pirtvarko savo nu-
žiūra. Nenaudoti raštai gražinami tik autoriui prašant. Pavarde pasira-
šyti stripsniai, nebūtinai išreiškia redakcijos ir leidėjų nuomonę. Už skel-
bimų turinį redakcija neatsako.

Dagaliau Baigta

PRASIDEDA DARBAS

Kas yra statęs nors nediduką namelį, tas žino, kiek daug sunkumų tenka patirti, iki gali ramiai atsisėsti «po savo stogu». Taip atsitiko ir su šv. Kazimiero parapijos salės statyba. Buvo užsimita pasistatyti kuklią pavėsinę pašūrę — tik trys sienos, stogas, grindys ir scena. Bet beplanuojant, besiteiraujant kainų, net darbams jau besivarant pirmyn, tai vienas tai kitas dalykėlis prisidėjo, šis bei tas pakeista ir pagaliau, pavėsinė pašūrė virto gana simpatiška sale. Tai parapijos klebono T. Jono Bružiko ir jo dešinėsios rankos T. Petro Duginčio užsispyrimo ir darbo vaisius. Šį sekmadienį atvykę galėsime pasižiūrėti ir susipažinti.

Šv. Kazimiero parapijos salės paskirtis įvairiopa, ji pasitarnaus ne vien susirinkimams, koncertams, vaidinimams (jei bus kam juos ruošti) vestuvėms, šokiams, minėjimams bei šventėms, bet didesnių švenčių metu čia bus galima turėti ir pamaldas, kai žmonės netilps dabartinėje Tėvų Jėzuitų koplyčioje. Salėje įsikurs ir lietuviškos mokyklos klasės, ir bus gaimama jaunimui bet kada susirinkti, pasportuoti, smagiai laiką praleisti. Visiems kam bus reikalinga erdvesnė patalpa galit kreiptis į jos administratorius Tėvus Jėzuitus ir jie leis pasinaudoti — ji statyta VISIEMS LIETUVIAMS.

Tos salės nebūt buvę galima pastatyti, jei nebūt prisidėję Š. Amerikos, Kanados, Australijos, N Zelandijos, Urugvajaus ir Argentinos broliai ir sesės lietuviai. Jiems už tai didelė pagarba ir padėka. Nemažesnė pagarba ir padėka priklauso Brazilijos, ypač S. Paulo lietuviams, kurie nutraukdami nuo savo kasdienių reikalų prisidėjo. Jungtinėmis visų geros širdies ir lietuviško solidarumo jėgomis pagaliau turime, tegu ir ne meną šedevrą, bet tikrai praktišką, patogų, jaukų ir mūsų reikalams gerai pasitarnausiantį pastatą.

Pranas Dovydaičis, buvęs S. Paulo, o dabar Los Angeles miesto gyventojas, šiomis dienomis atsuntė savo auką

Mintys Kat. Sociologo 80 Metu Proga

Prieš keletą mėnesių (ko-vo 9) Vakarų Vokietijos Darbo ministras Walter Arendt suruošė savo ministerijoje priėmimą jėzuitų kunigui prof. Oswald NELL-BREUNING jo 80 metų gimimo proga. Pats Federalinės Vokietijos kanceleris Willy Brandt pasakė paėgiringę kalbą. Kuo šis kunigas nusipelnė tokios aukštos pagarbos?

T. Nell-Breuning yra vienas iš pačių žymiausių mūsų dienų socialinės filosofijos ir ūkinės moralės žinovų bei katalikų sociologų. Jis yra visos eilės profesinių ir sindikatinė organizacijų patarėjas ir Vakarų Vokietijos Ūkio Tarybos narys. Šio žymiojo katalikų sociologo 80 metų proga norėtume prisakyti skaitytėjams keletą jo plačiau išvystytą katalikų socialinio mokslo dalykų

NE KOMUNIZMAS IR
NE KAPITALIZMAS.

Tėvas Nell-Breuning iš naujo stipriai pastato žmogų visokio ūkinio ir kitokio bendruomeninio darbo bei socialinės santvarkos aukščiausiu tikslu. Dėl to jis atmeta komunizmą. Komunizmas nuvertina žmogų į kolektyvo arba bendruomenės priemonę, įrankį, nors tai ir pridengia liaudies gerovės skraistę ir iš viso, pagal jį komunizmas žmonijai nieko naujo nėra davęs.

ir pridėjo: «Malonu patirti, kad baigėte įsikurti naujoje vietoje. Atrodo, kad Mokos Tėvų Jėzuitų namai, su laiku, pasidarys kultūros centru visiems lietuviams, gyvenantiems Brazilijoje». Didelis, gražus pageidavimas ir linkėjimas, ir labai sunkus įvykdyti. Tėvai Jėzuitai galėtų nuoširdžiai džiaugtis, jei ta salė, drauge su viešuoju, su laiku pasidarytų bent šv. Kazimiero lietuvių parapijos religiniu, kultūrinio židiniu, kurs šalia kitų čia esamų židinių, veiksmingai prisidėtų prie lietuviško gyvenimo, lietuviško susipratimo bei kultūros palaikymo. Tam, ne kuriam kitam tikslui visa čia pastatyta ir įrengta. Belieka lietuviams ko dažniau įrengimais naudotis.

Tie žmonės, kurie tada atsisistoję naujų darbų priekyje, išskyrus A. Jakštą, P. Janušę vičių, J. Tumą-Vaižgantą, buvo dar labai jauni ir neįgudę. Pats Jakštas buvo intelektualinis, ne praktinis vadas. Kas nors tą naująją veiklą turėjo planuoti, diriguoti, kvėpti, o ypač pramatyti jai ilgalaikius uždavinius.

Kas buvo toji dinaminė asmenybė kuri išjudino katalikus, kas performavo kunigų sąmonę, kad jie, ligšioliniai vadovai, ėmė ruošti pasauliečius ir pagaliau jiems perleido plačios, šakotos katalikų veiklos iniciatyvą bei vadovybę?

Šį klausimą iškėlė praėjusiais metais prof. J. Eretas, ruošdamas katalikų mokslo akademijos suvažiavimui savo paskaitą apie katalikų vaidmenį kultūrinėje Lietuvos pažangoje. Savo laišku jis

T. Nell-Breuning puikiai pažįsta Vakarų valstybių ūkinį ir socialinį gyvenimą, rikiuojantį NEOLIBERALIZMĄ bei jo įvestus kapitalizmo pagerinimus. Jis nėra prieš pelną ir laisvą konkurenciją rinkoje.

Bet rinkos konkurencija dar tvarkosi ne pagal doro vės įstatymus, o pagal turimos prekių pasiūlos ir esamos paklausos dėsnius. Gi prekių kiekis — ir net paklausa — gali (ir yra) dirbtinai ir nelastingai sudaromas. Todėl jis atmeta ir pataisyta, neoliberalistinį kapitalizmą. Šis pelną, o ne žmogų laiko ūkiškos veiklos tikslu su visomis iš to plaukiančiomis skaudžiomis pasekomis.

VISŲ ATSAKOMYBĖ

T. Nell-Breuning išplėtojo ir naują, aktualų turinį davė katalikų jau nuo viduramžių skelbiamam solidarizmui, kurio šūkis yra: visi už vieną ir vienas už visus! Juk visi žmonės yra priklausomi vieni nuo kitų, naudojas vieni kitų darbo ir talentų vaisiais. Dėl tokios žmogaus socialinės prigimties visas ūkinis ir kitoks bendruomeninis darbas turi siekti ne paskiro žmogaus ar akcionistų grupės pelno (kaip nori neoliberalinis kapitalizmas) ir ne darbininkų klasės (anot komunizmo, įvairiaspalvio socializmo, sindikalizmo) ar tautos gerovės (kaip daro įvairiau-

sių formų nacionalizmas), bet kiekvieno žmogaus gerovės ir bendruomenės labo.

Tam reikia bendro planavimo, bendrai priimtų sutarimų, bendradarbiavimo ir tvirta ranka vykdomo derinimo. Pamažu net liberalinis kapitalizmas pradeda steigti planavimo ministerijas, sudaryti vaidžios ūkines programas ir taip toliau.

Bet ūkinis planavimas, gamyba, prekyba nėra tikroji valstybės valdžios sritis ir paskirtis. Tai veda į ūkinę priespaudą, asmens pavergimą ir kitokį totalitarizmą. Iš tikrųjų — tai pačių ūkinių vienetų, grupių ir profesinių sambūrių bei bendruomenių uždavinys! Jie ir jos tai daro, už tai solidarčiai atsakingi — jie turi teisę ir pareigą tai tvarkyti.

ŪKINĖ DEMOKRATIJA IR
BENDRAVALDYSTĖ.

Užtat Nell Breuning savo raštuose plačiai išvystė papiežiaus socialinėse enciklikose trumpai pristatomų korporacijų sąrangą ir pritaiko jas moderniems laikams. Visi tos pačios ūkio šakos ar profesijos žmonės — darbdaviai, darbininkai, kapitalo savininkai, prekybininkai — turi jungtis į vieną vienetą, kūną (o corpo). Jie turi jaustis atsakingi vieni už kitus, už savo darbo bendruomenę ir visą visuomenę. Korporacijų valdybės ir atstovybė visa planuoja, koordinuoja, palikdamas paskir ems asmenims ir jų grupėms ūkišką ir profesinį vykdymą. Tai būtų ūkinė savivaldybė, ŪKINĖ DEMOKRATIJA. Todėl jis siūlo pradėti įgyvendinti tokią korporatyvinę santvarką.

Dabar tai vykdo tik praeinamai ir netobūtai — valstybės politinė valdžia, spaudžiama tai ūkiškai galingų darbdavių sąjungų, tai didžiųjų sindikatų, tai juos suvesdama ar pasikviesdama tartis. (pabaiga 5 pusl.)

Valančiaus Tipo Vadas

STASYS YLA

(tęsinys)

Imkime kad ir katalikų spaudą, trijuose to meto Lietuvos židiniuose — Vilniuje, Kaune ir Seinuosse, katalikų moterų sąjūdį, krikščionių darbininkų ir tarnaičių, ūkininkų, mokslus einančio jaunimo ateitininkų, kaimo jaunimo — pavasarininkų; imkime katalikų švietimo organizacijas, drąsias ir taiklias socialines bei politines idėjas, vienuolių atgavimą, knygų leidyklų steigimą. Visa tai buvo padaryta trumpame 1907-1910 metų laikotarpyje. Net nepriklausomybės laikais mes ta prasme daug ko naujo nebekūrėme, tik tęsėme, tobulinome, plėtėme, kas buvo pradėta anuo metu.

Tas ypatingas šuolis Lietu-

vos katalikų gyvenime galimas aiškinti įvairiomis priežastimis. Viena, Rusijos mokyklų ir galvojimo atsilikimas nuo Vakarų bent 50 metų, buvo pastebėtas lietuvių, ypač tų dvasiškių, kurių žvilgsnis buvo nukreiptas į Vakarų, į jų universitetus. Vakarų universitetai davė pranašesniems lietuviams naują impulsą apšokti rusų nešamą atsilikimą savajame krašte. Antra vertus, socialinio veikimo užuomazgos, ypač tarp katalikų Vakaruose, pasirodė taip pat nepakankamos, akivaizdoje revoliucinės rusų bangos, kuriai lietuviams reikėjo atsispirti. Bręstanti revoliucija lietuvius dinamino, aktyvino, vertė veikti skubiai, atkakliai ir taikliai.

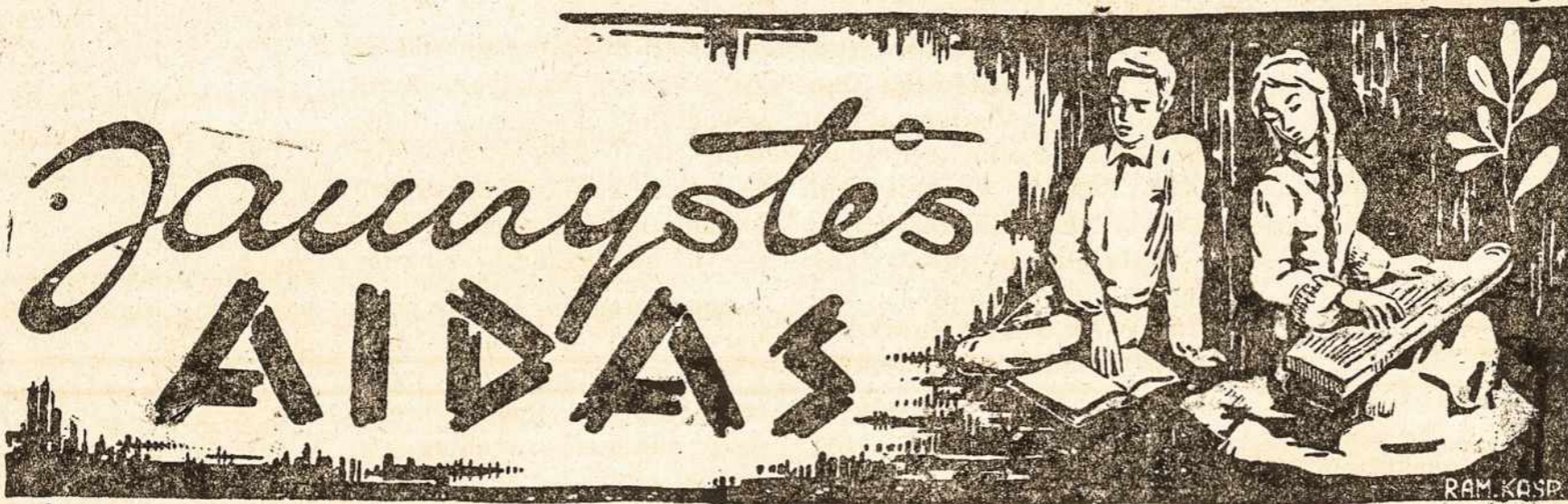
užklupo visą eilę asmenų klausdamas kokia viena asmenybė turėjo daugiausia reikšmės povalančinėje katalikų kartoje. Kiek žinau, atsakiusiųjų dauguma Matulaičio neįrašė tarp r škesniųjų tos kartos asmenybių. Dėl to prof. Eretas savo paskaitoje paminėjo Matulaitį šalia Jakšto, Dovydaičio, Šalkauskio. Pastarieji du vargiai laikytini povalančinės kartos atstovai, be to, jie buvo Jakšto intelektualiniai mokiniai, o pasau lietinės katalikų veiklos vadais juos padarė kažkieno kito tiesioginė ar netiesioginė įtaka. Tą įtaką savotiškai atskleidžia Achilės Ratti, buvęs J. Matulaičio rekolektantas prieš vyskupystės šventimus ir labai artimas jam asmuo. Kai jis, tapęs popiežiumi Pijum XI paskeibė pirmąją savo encikliką Ubi arcano Dei, išskėdamas pasaulietinės katalikų veiklos naują link-

mę, pačioj pradžio prisimena Vilniaus Aušros Vartus. Uo jis lyg parodė, kad minties pagrindinį įkvėpimą jis gavo iš tuometinio Vilniaus vyskupo.

PRIPŽINTAS AUTORITETAS IR VADA

Kad Matulaitis buvo ypatingas vadas, pasigirdo mūsų visuomenėje balsai tik po jo mirties. A. Smetonos žodžiais «jis buvo didelis visuomenės organizatorius. Visuomenės organizavimas, jos tvarkymas, rikiavimas — štai kokia vada moji mintis žymėjo ark. Jurgio gyvenimą» (A. M. 65). «Lietuvių Tautos Vaidis» rašė: «Re ta vado asmenybė buvo a. a. Jurgis (Matulievičius)» Arkiv. Jurgis buvo tas žmogus, kuris seniai pramatė gresiantį mūsų tautai pavojų ir daug yra padaręs jam pašalinti... Jis buvo pripažintas autoritetas dėl esančių ypatybių.

(Bus daugiau)

MŪSU JĖGOS, MŪSU ŽINIOS, LAISVAI LIETUVAI TĒVYNEI

Jaunas Jaunimėlis Nerimsta

APIE KURSUS DAINAVOJE

Nesvarbu, kad kiek pavėluota, Paštas buvo nerangus ir tik dabar atnešė medžiagą. Bet čia aprašomi ateitininkų kursai prieš paskutiniuosius Naujus Metus buvo tikrai įdomūs. Pravartu mūsų jaunimui susipažinti, ka ir kaip daro kitų kraštų jaunimas. Gal ir mes susigundysim ką nors panašaus "pasigaminti".

Red.

KELIONĖ I KURSUS

ALEKSANDRAS PAKALNIŠKIS, JR

Štai ir atvykome. Dainavą. Taigi, į šalį apie kurią Krėvė parašė savo padavimus. Šalį kurioa kasmet, iš tiesų, kas mėnesį, suplaukia ateitininkiško jaunimo būriai. Šalį kurioa su džiaugsmu atvažiuoji ir su liūdesiu išvažiuoji. Bet gal apie tą liūdesį terašysiu vėliau. Visvien dabar visi linksmi, net negalvoja į namus greitai grįžti.

Atvykimas — kelionė, tai įprasta ateitininko gyvenime rutina. Jau net pakelėje atpažįstame karves, džiaugiamės pamatę ju veršukus etc. Gal ir perdedu. Bet kelias ir kelionė labai gerai pažįstami. Nesinori vėl apie jas rašyti. Tai gi, siūlau jums asiskaityti iš praeitų metų Ateities koki kelionės aprašymą, ir susidarys jums bendras tos kelionės vaizdas.

Dainava taip pat nepasikeitusi. Išskyrus kad ji baltu apsiaustu apsilvilkusi — ir čia mat žiema. Spygliys užšalęs, nors čiuožti dar niekas ne drįsta? Bet kam čia ir čiuožti reikia? Tuo sniegu pakanka automobiliu paslidinėti, kaip kad dabar tie atvažiuojantieji automobiliai daro.

O tų automobilių begalės — matau, kad bus daug kursantų.

Bet nenoriu leisti viską kronologiškai aprašinėti. Nukeliuokime į Dainavos Baltuosius Rūmus. Teisingiau pasakius, nuslyskime ten. Ir tuose Baltuosiuose Rūmuose pasišildykime prie židinio, išgerkime šiltos kakavos, pasižmonėkime. Ir tuo tarpu užbaigsiu rašęs — gal vėliau tęsiu...

Tiesa, leiskite pridėti, kad šiandien penktadienis, gruodžio mėnesio 27-ta diena. Ir Dainavoje prasidėda moksleivių ateitininkų kursai.

Po vakarienės prasidėjo pusiau oficiali kursų programa. Pusiau oficiali, nes dar iškilmingas atidarymas neįvyko. Merginos buvo nusiųtos vienan kambarin, berniukai pasiliko salėje.

Ir prasidėjo «neapkenčiamų» taisyklių, įsakymų paskelbimas. Įdomu, kad šalia įprasto alkoholio bei cigarečių griežto uždraudimo, buvo taip pat paminėta, kad narkotikai nepageidaujami. Argi jau taip yra, norisi paklaus, kad net ir moksleiviai, ir dar ateitininkai moksleiviai, bando narkotikus? Nieko; čia tik perdėta vadovybės baimė buvo. Taip pat berniukam buvo uždrausta į mergaičių kambarius nueiti, ir manau, kad buvo mergaitėm uždrausta berniukų kambarys eiti. Bet nepaisant to įsakymo, moksleivių meilės komedijų buvo. Bet čia jau gyvenimas.

Išsiskirstę, tai vieni dainavo, kiti kitką darė, tretai dar kažką. Ar susigaudys žmogus? Ir kas čia taip svarbu, argi viską reikia suminėti? Svarbiau yra užfiksuoti nuotaiką ar svarbes-

nias įvykius. Reikia pasakyti, kad net iš pat pirmos nakties bendra kursų nuotaika buvo nebloga. — buvo visai gera.

ZIEMOS KURSUOSE DAINAVOJE

DAINA KOJELYTĖ

APIE ŽIEMĄ ir sniegą Californijoje svajojama kaip šiaurėje apie amžinos vasaros kraštus. Tikrą žiemą ir sniegą ir natūralų ledą ant Spyglio pirmą kartą teko pamatyti šių žodžių autorei moksleivių ateitininkų žiemos kursų metu Dainavoje. Kursai prasidėjo gruodžio 26 ir baigėsi Naujųjų Metų dieną.

Suvažiavome iš Kanados ir Amerikos miestų ir daugumas vieni kitus pažinome, nes vos prieš keletą mėnesių iš čia išsiskirstėme, užbaigę moksleivių ateitininkų vasaros stovyklos dienas.

Pirmą dieną niekas mūsų paskaitomis nevargino, nes ir taip buvome gerokai išvarginti kelionių. Tik įvyko neoficialus stovyklos atidarymas, linksmavakaris (linksmintis ir išvargę pajėgiai) ir kursų vadovybės pristatymas: kun. G. Ki jauskas, SJ — kapeionas; Algis Puteris — komendantas; Gabija Juozapavičiūtė — mergaičių vadovė; Rimas Petrauskas — berniukų vadovas; Regina Kryžanauskaitė — sporto vadovė; Gita Merkevičiūtė — mergaičių vadovės padėjėja; Kazys Razgaitis — berniukų vadovo padėjėjas ir fotografas; Vytautas Kliorys — vakariniu programų vedėjas.

Buvo ir kitų pareigūnų: Laima Gustainytė — kursų sekretorė; Algis Juzukonis — ūkvedys, Paulius Alšėnas — SAS atstovas, Aleksandras Pakalniškis, Jr. — Ateities atstovas p. Razgaitienė — šeimininkė; seselė M. Ignė — koordinatė.

Išklausę šv. Mišių, buvome suskirstyti į būrelius, kurie tuoj pat turėjo sukurti vaidinimus pagal duotą temą. Daug juoko sukėlė siūbinų baladė, keistas Jonuko ir Gretutės susitikimas su Dracula, Beleskos aiškinimas apie prarastą pelelinės prasmę ir kiti. Paskui puošėme Kalėdų egletę ir turėjome progos susipažinti su jau pažįstamu inž. A. Sabaliu, kursų paskaitininku.

GRUODŽIO 27, ŠEŠTADIENIS

Pirmoji kursų diena. Iškilmingo kursų atidarymo posėdžio prezidiume matėme tėvą G. Ki jauską, seselę Ignę, A. Sabalį, A. Puterį, G. Juozapavičiūtę, R. Petrauską ir P. Alšėną. Iš pateiktos informacijos sužinojome, kad pagrindinė žiemos kursų tema yra «Ateitininkų veiklumo di-

namika» ir, kad diskutuosime tokius klausimus: ko siekia žmogaus veiklumas, veiklos kryptys, ar ateitininkai turi misiją ir kodėl jie angažuoja si ateičiai. Pasirodo, kad prof. St. Šalkauskis pradžioje buvo manęs veiklumą padaryti šes tuoju ateitininkų principu, tik vėliau jis iš principų sąrašo buvo išleistas, nes jis turi eiti būtinu komponentu kitiems penkiems principams.

Mums tai, pat buvo pranešta, kad kursų suorganizavo ir programą nustatė kun. Stasys Yla, kurį šiuo metu sniego pūgos sulaukė kažkur pakelyje iš Rytų.

AUGIMAS I ASMENYBĖ

inž. A. Sabalis, pirmasis paskaitininkas, kalbėjo apie žmogaus asme ybės augimo dinamiką iš neorganizuoto organizmo į koordinuotą asmenybę žmogus vystosi laipsniškai, pagal tam tikrą tvarką. Vystymosi procese labiausiai pasireiškia veiklumas. Veiklumas gali būti aktyvus arba reaktyvus, motyvuotas egoizmo ar altruizmo. Vi suomeniškos ateitininkų veiklos motyvacija yra krikščioniškas idealizmas. Idealizmas žmogų angažuoja.

Iš A. Sabalio paskaitos susidarė medžiagos vakariniams būrelių diskusijoms alienacijos tema. Mat, paskaitininkas teigė, kad ateitininkas gali pasinešti į išsiskyrimą-svetimumą. Tiesa, žmogui reikia pabūti ir vienam, bet tik trumpą laiką. Jis vėl turi grįžti į visuomenę ir jona įjungti.

Iš sniego pusnių išsikapstęs, stovykloje pasirodė ir kursų organizatorius kun. prof. Stasys Yla. Profesorius, pats parodęs asmeniškos rizikos okupuotoje Lietuvoje ir herojikos nacių koncentracijos stovyklose, mums kalbėjo apie heroiką ir riziką. Žmogus turi turėti gyvenimo prasmę ir jos siekti veikloje. Be gyvenimo prasmės žmogus gali psichologiškai palūzu. Prasmės klausimas atsiskleidžia laipsniškai su pasiryžimu, heroika ir rizika. Gyvenimo prasmė iššaukia žmogaus herojiškus nusiteikimus ir pasiryžimą veikti rizikoje.

VYTAS APGAVO LAIMĄ

Vakare linksminomės dainomis. Kad nekiltų išsiskyrimo (alienacijos) tarp įvairių vietovių vadovas Vytautas Kliorys įspėjo visus nesėdėti šalia savo miesto kursanto. Jei taip atsitiktų, porelės turėsiąs padainuoti duetą. Laima Gustainytė tuoj pastebėjo clevelandiškes Onytę Kliorytę ir Marytę Idzelytę sėdinčias kartu. Jos pasirinko dainuoti «Pučia vėjas». Joms dainuojant, Vytautas Laimai nurodė atsisėsti šalia seselės Ignės. Netrukus išaiškėjo Vyto suktumas. Mat, seselė Ignė ir Laima iš to paties Toronto. Jos dainavo «Stypu, stypu».

Buvo labai smagu, tik vėlyva naktis nutraukė dainas ir nusiuntė poilsiui sekančios dienos triūsams.

(Bus daugiau)

«Aušros» choras giedos per salės įnauguracijos mišias ir pakutinio koncertu

(atkelta iš 2 pusl.)

Labai pagrįstą ir gerai paruoštą pamokslą pasakė Belém arkivyskupas Alberto Gaudencio Ramos. Aiškiai išdėstė, kad Popiežius užima paties Kristaus vietą čia žemėje ir yra regima Bažnyčios galva, bet ir jos uola, kaip aiškūs Kristaus palikimas Petriui: «Tu esi uola ir ant tos uolos aš pastatysiu savo Bažnyčią, kurios ir pragaro jėgos nenugalės». Toji šv. Petriui duotoji galybė ir valdžia nuolat perduodama v. Petro įpėdiniams, o šiuo taiku garbingai valdančiam Kristaus Bažnyčią šv. Tėvui Povilui VI.

Vakare 20,30 val. popiežiaus 50 metų kunigystės atminimui, Kongreso aikštėje, įvyko koncertas. Tuo ir baigėsi trečioji Eucharistinio Kongreso diena.

GEGUŽĖS 30 D VAIKUČIŲ ŠV. KOMUNIJA

Prieš 8,30 val. jau buvau Kongreso aikštėje ir klausiau vaikučių išpažinčių. Vi niėjo pirmosios šv. Komunijos, kiti jau kelintą kartą, bet vis dar nedideli ir Kristaus Širdžiai labai malonūs. Paulo kardinolas Agostino Rossi atiaikė šv. Mišias. Dešimtys kunigų Mišiu gale išėjo dalinti šv. Komuniją, o Manaus arkivyskupas João de Souza Lima pasakė tėvams ir vaikams gražų pamokslą. Reikia pastebėti, kad šv. Komuniją Kongreso metu dalijo kongreso aikštėje. Tam tyčia buvo parūpinotos komunistinės su pasukamu antvozu. Visa komunistinė uždengta, tik viena viršelio pusė atsukama, kad kunigo pirštai tilptų paimti ostiją. Tokiu būdu apsaugota, kad vėjas nenuplūstų šv. Komunikantų. Gerai sugalvota.

O 16,30 val. buvo laikomos

šv. Mišios rytų apeigomis, bet portugalų kalba, tik konsekracijai vartojo graikų kalbą.

14,30 val. Fatimos Marijos šventovėje vienuolės turėjo adoracijos valandą. Goiania arkivyskupas Fernando Gomes dos Santos seserims aiškino, kai labai reikalinga religiniame gyvenime Eucharistija.

rūsiartino ir vyrams skirtos šv. Mišios su šv. Komunija. Didelis vyrų būrys susirinko Kongreso aikštėje. 22 val. vyrai atydziai išklausė jiems pritaikinto pamokslą, kurį pasakė Uberabos arkivyskupas José Pedro Coosta. Visiems taip patiko patiko pamokslas, kad nors nepriimta laike Mišių ploti, bet vyrai audringai plojo. Prie šv. Komunijos ėjo, bet ne per daugiausia. Kada kalbėtojas per garsiakalbį paklausė: «Pakelkite rankas, kurie dar negavote Komunijos. Pakilo didžiausias rankų miškas. Kalbėtojas ir nustebo ir išsigando. Kur tiek Komunijų gauti? Bet šalia jo kitas kunigas suprato klaidą ir paklausė: «Kurie norėjote ir negavote?». Pakilo ar dvi rankos, nes šv. Komunija jau buvo padalinta. V sur vyrai tie patys. Kaip juos Dievas išganyt sunku suprasti ir išaiškinti.

Vyrams šv. Mišias atiaikė Popiežiaus delegatas kardinolas Eugenijus Sales. Čia man buvo gera proga susipažinti su šv. Tėvo delegatu ir pasimelstų už mūsų pavergtą vietovę. Jis maloniai priėmė mano prašymą ir prižadėjo atlaikyti šv. Mišias. Taigi dabar šiame baisiame birželyje, kai mes minėsime lietuvių deportaciją į Sibirą, kartu su mumis melsis Eucharistinio Kongreso šv. Tėvo legatas kardinolas Eugenijus Sales.

Gegužės 31 d. skiriama nau

jos moderniškios katedros konsekracijai ir Eucharistinio Kongreso užbaigimui.

Popiežiaus legatas kardinolas Eugenijus Sales atliko abu dalykus. Nors katedra labai didelė, turinti apie 1000 kv. metrų, bet negalėtų talpinti nė dešimtos dalies maldininkų ir be to reikia palikti daug vietos šveatinimo apeigoms. Dėl šios priežasties buvo leidžiamas tik mažas būrys, gal 5-600 žmonių, o dešimtys tūkstančių turėjo likti už katedros ribų. Buvo leidžiama tik siauru taku ir prie to išangos tako stovėjo tvarkdariai ir su specialiais geltonais gautais kvietimais leido maldininkus. Be bilieto galėjo įeiti visi vyskupai, valdžios viršūnės bei choristai. Vietinių vienuolynų tik po du žmonės. Man ir svajoti nebuvo galima gauti bilietą. Vis tiek neiškenčiau ir auykau. Pasiėmiau kamžą ir stulą. Priėjau prie virvės Sakau: «Leikite įeiti». O ką veiksi? Klausysiu išpažinčių. Atsakymas: «Mums įsakyta nė vieno neįleisti be gettono bilieto».

Štai ateina vienas trumpais rubais kunigas. Kai pradės jis bartis ir koliotis su tais pareigūnais. Girdi, aš turiu

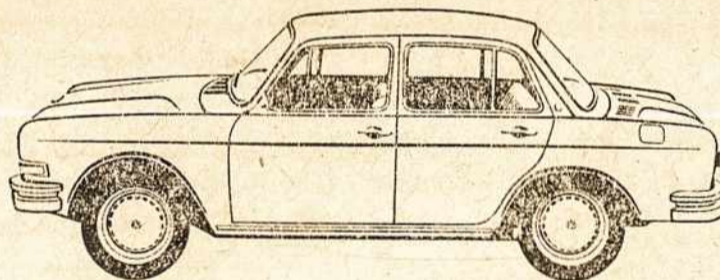
koncelebruoti. Jus žinote, ką reiškia koncelebruoti? Matyt, kad jus apie tai nieko neišmanote. Vis tiek ji neleido, nors nesuprasdami žodžio Koncelebruoti! O aš tyliu, kaip žemė ir nieko jiems nesakau. Jau rengiuosi prasišalinti. Ką gi neleidžia, jiems taip įsakyta, nejaugi tu su jais mušiesi.

(Bus daugiau)

(pabaiga iš 3 pusl.)

Tėvo Nell-Breuning raštai ir konferencijos turėjo daug įtakos įvedimui įstatymų 1950 metais Vakarų Vokietijos sunkiosios pramonės didžiosiose įmonėse (turinčiose bent 10 000 darbininkų, trnautojų) darbininkų bendravaldystę. Tų įmonių aukščiausią valdžią turinčiose administracijos tarnybose darbininkų sindikatai turi pusę narių ir personalinio skyriaus direktorius turi turėti sindikatų pasitikėjimą. Ir tos įmonės gyvuoja visai gerai! Tojėl dabar yra ruošiamas įstatymas išplėsti tą darbininkų bendravaldystės teisę į visas vakarų Vokietijos imones ir kitas institucijas. Tai palengva keičia ir pačias akcines bendroves.

V. tem interêsse em saber tudo sôbre o Volkswagen de 60HP?

Procure-nos.

ESTAMEL - Estanislau Meliunas Jr.
R. Ibitirama, 1235-1269 Fone 63 2387, V. Prudente

Didelis pasirinkimas medžiagų ir skoningas pasiuvimas, LAURO SANDRÓN vyriškų rūbų

SIUVYKLOJE LAURO

Rua do Orfanato, 686, — V. Prudente — Fone 63-5294
São Paulo

Medžiaga parduodama ir išsimokėjimui
teikite ir įsitikinkite medžiagos ir darbo kokybę ir kainą

VIENINTELIAI ATSTOVAI GARSIOJO VANDENS LENDOYA

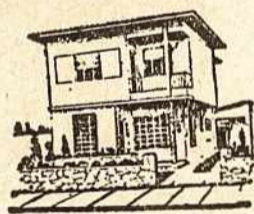
IRMAOS CARRIERI LTDA

Lindoya vanduo yra senai žinomas gėrimas Kurio puikų veikimą į žmogaus sveikatą jau visi yra vienbalsiai pripažinę. Pabandykite, sitikinkite ir visados naudokite!

Rua Dino Bueno, 643
Telefones: 220-4748, 220-1751 e 220-1752

Caixa Postal 3967

SÃO PAULO

Stasys Lapienis

naujose patalpose parduoda įvairias
statybos medžiagas bei visokius
namų reikmenis.

Naujasis adresas:

DEPOSITO PARATODOS

Avenida Sapopemba, 5761, V. Guarani

ALEKSAS KALINAUSKAS

Advokatas

atlieka visus teisinio pobūdžio darbus, kaip įvairių
bylų vedimas, inventarijų sudarymas, deskitis, doku-
mentų atitaisymas, nuomininkų išmetimas ir kiti darbai.

Rezidencija:

R. Joaquim Piza, 204
Tel. 31-2548

Raštinė:

. 15 de Novembro, 244
4.º - Sala 19 - Tel. 37-0324
no 14,00 iki 18,00 val.

JONAS JAKUTIS

RUA COSTA BARROS, 352

TEL. 63-3285 — VILA ALPINA

Turi įvairiausių statybos medžiagų, geležinių daiktų,
indų bei darbo įrankių.

Lietuviai pirkin pas lietuvius!

«MŪSŲ LIETUVOS» RE-
DAKCIJAI IR ADMINISTRA-
CIJAI, TAIP PAT IR SĂO
PAULO LIETUVIAMS JĖZUI-
TAMS GALITE SIŪSTI LAIŠ-
KUS ŠIUO ADRESU
CAIXA POSTAL 4421,
S. PAULO, BRASIL.

DAR KARTA

Ir jau paskutinį kviečiame Jus su visa šeima atvykti į šv. Kazimiero salės ir Tėvų Jėzuitų koplyčios pašventinimo iškilmes. Jos bus šį sekmadienį birželio 28 dieną 15 valandą.

Atvykti malonėkit kiek anksčiau - Jo Em. Kardinolą pasitikti, Organizacijos prašomos atsinešti vėliavas.

Moterys, mergaitės, kurios turite, pasipuoškite tautiniais drabužiais.

IŠKILMIŲ PROGRAMA

1. Kardinolo sutikimas.
2. Koplyčios — namų pašventimas.
3. Procesija į salę ir jos pašventimas.
4. Šv. Mišios.
5. Po mišių Koncertas.
6. Tautiniai šokiai:
«Žilvitiečiai» ir Zelinos jaunimo ratelis, vadovaujamas p. M. Vinkšnaitienės.
7. Vaisės — Bendros dainos.

Tėvai Jėzuitai

ŠAUKIAMAS BENDRUOMENĖS TARYBOS POSĖDIS

Šeštadienį, birželio 27 dieną 15 valandą, Zelinoje, Jaunimo Namuose.

Tarybos Pirmininkas
Juozas Čiuvinškas

UŽSIMOKĖJO UŽ M. L.

Petras Gedzevičius 35 ner.
Danielė Ruzgaitė 25 ner.
Po 20 ner.: Julius Pieper,
Jonas Pranaitis, Stasys Ger
vetauskas.

do) palaidojome sulaukusį 61 metų Vinčą Petrauską. Plaučių uždegimas staiga pakirto jo jėgas. Liūdesy paliko žmoną vaškelytę, vaikus: Danutę, Otiliją ir Robertą, savo senutę motiną Antaniną Petrauskienę, einančią 92 metus ir seserį Vilą Zelinoje. Septintos dienos Mišios atlaikytos

PALAI DOTAS, Birželio 20 d. Vila Paulistea (S. Bernar

DR. VICTOR PETRAS SAULYTIS

Dentistas-Chirurgas,

diplomuotas São Paulo Universitete.

Klinika — Chirurgija — Protezė — RX

Priima didelius ir mažus.

Pirmadieniais-penktadieniais: nuo 8 iki 11,30 val,
šeštadieniais nuo 14 iki 18 val.

Consultorio: Rua França Carvalho, 121. Mooca.

DR ANTONIO SIAULYS

C. R. M. 10.647

Cirurgião da Santa Casa de São Paulo

Medico da Cruzada Pro-Infancia

Especialista em Obstetricia pela Maternidade de S. Paulo
Clinica de Adultos e Crianças — Molestias de Senhoras
Partos — Operações

Horario: Das 12 as 14 e das 19 as 21 horas

Consultorio e Residencia RUA DOS TRILHOS 1576
Mooca, Fone 92-3991

Atende-se com hora marcada

DR. JONAS NICIPORCIUKAS

Cirurgião Dentista

p/ Universidade de São Paulo

RAIOS X

Consultorio: Rua Capí Pacheco Chaves, 1206.
Vila Prudente, Tel. 63-5352

Sveikinam Vardiniu Proga Visus Petrus, Petronéles, Povilus ir Paules

birželio 25 dieną Vila Zelina ir antros bus Vila Paulistea N. S. Aparecida koplyčioje birželio 27 dieną 15 valandą ryto. Gili užuojauta šeimai ir giminėms. Teilsisi ramybėje!

◆◆◆

KAS IEŠKOJO?

Per «Mūsų Lietuvą» ieško toji Ona Dobelytė-Budrikenė gyvena Casa Verde, Rua Marabaia, 755.

OPERUOTA

São Paulo ligoninėje guli 26 metų Angelina Puodžiūnaitė iš Mauá. Padaryta pūslės operacija. Jau daug daug kartų toji nelaiminga mergaitė operuota, bet negali vaikščioti, kadangi paliesta nuo pat mažens vaikų paralyžiaus. Sunku gauti vežiojamą kėdę, nes Antarktikos duotoji sulūžo, o antros nebeduoda. Tėvai varge paskendę Tėvas psichiatrinėj ligoninėj, vienas sūnus irgi beveik invalidas, tik jauniausias sūnus Antanukas 20 metų gavo darbą techniku, bet, kai visus apmoka mokesčius, maistui visai šeimai belieka 150 ncr. Visi sudėkime ir įtaisykime mergaitę vežiojamą kėdę. Ji kai nuoja 500 cr.

SERGA. Povilas Petkevičius einas 83 metus, buvo

atūpintas ligonio Sakramentalis Vila Santa Teresinha, Santo André Trečią valandą nakties turėjo vežti į ligoninę, bet ten būdamas krito iš aukštos lovos ir labai susimušė šoną. Vėl pavežtas namo Vila Santa Teresinha, rua Paulo Setubal, 138. Būtų gerai, jei kas aplankytų.

LENDAM I SKOLAS

Netikėtai daug kainavo salės pastatymas, o ypač jos įrengimas. Trūketa lėšų. Būtų malonu, jei kuris iš mielių lietuvių lietuvių atsirastų ir mums paskolintų nors 2 tūkst. tančius kruzeirų.

Jonas Bružikas, S. J.

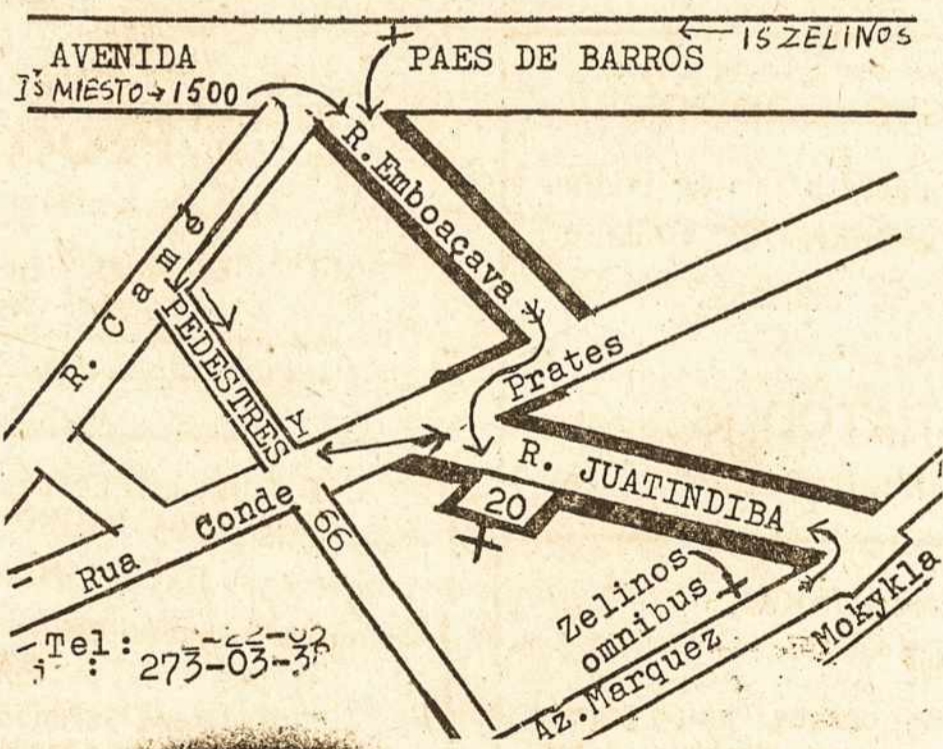
VILA FORMOŠA

Einąs 82 metus mirė Kazimieras Šakalis ir birželio pradžioj palaidotas Vila Formoza kapinėse. Gili užuojauta namiškiams ir giminėms.

PAMALDŲ NEBUS

Birželio 28 diena visi prašomi vykti 15 valandą į pamaldas ir salės atidarymą pas tėvus jėzuitus Parque da Mooca, Rua Juatindiba, 20. Dėl tos priežasties atskirų lietuviškų pamaldų nebus prie

KELIAS PAS TĖVUS JĖZUITUS

ZELINOJE VISI GALI UŽSIMOKĖTI UŽ «M. LIETUVĄ»

p. Juozui Baužiui. Jis daug metų ištikimai patarnauja skaitytojams ir Administracijai, patarnaus ir dabar. Jo adresas yra Rua Manaias, 363. Visai arti prie bažnyčios aikštės. Pasinaudokite!

ADVOKATĖ IRENA GRITĖNAS — SPINA

praneša tautiečiams, kad daro inventarus, iškraustymus, skrybas, nejudomo turto administravimą,

Priima klientus savo raštinėje, esančioje Largo Sete de Setembro, 52, 6.o andar, sala 607 (priešais Forum) nuo 16 iki 18 valandos.

ATSKIRO NUMERIO

KAINA 0,40

Orfanato šv. Karoliaus bažnyčioje V. Prudente 18 vai.

(pabaiga iš 1 pusl.)

visame pasaulyje paskutiniu metu labai šmeižiamoje Brazilijoje. Didelė padėka Jo Eminencijai Kardinolui Dom Jaime Camarail

Bet taip pat didelė padėka mūsų tautos ir gerb. prelatui Ignatavičiui, sugebėjusiam laimėti dvasinės vyriausybės simpatijas ir lietuviams asmeniškai parapiją.

Ta pačia proga negalima nutildyti ilgus metus Rio de Janeiro nuoširdžiai veikusio, lietuviams ištikimai tarnavusio kun. Juozo Janilionio. Jei ne jo tylus, išvermingas, kruopštus darbas, tai vargiai būtų buvę kam įta parapiją dabar steigti. Visai užtarnautai jis paskirtas pirmuoju tos parapijos klebonu. Tai jo ilgo amžiaus ir darbo gražūs apvainikavimas! Geros kloties ir derbingų metų Jūsų naujose pareigose.

O Rio de Janeiro lietuviams galim palinkėti tik vieno. Dabar, gavę savo parapiją, dar labiau susijunkite, suglaudinkime savo eiles ir nuoširdžiai bendradarbiaudami su savo vadais, padarykit savo parapiją lietuvių katalikų Bažnyčios pažiba ir pavyzdžiu!

VILA ANASTACIO. DĖMESIO.

Nuo sekančios savaitės 25 numerio «Mūsų Lietuvą» anastaciečiai skaitytojai malonėkit pasiimti naujoje vietoje pas p. Mažeiką, drabužių krautuvėje (Bazar), Rua Camacan nr. 514. Atsiimti galima iki šeštadienio 18 valandos, vėliau krautuvė uždaroma.

Atsiimdami laikraštį malonėkit paduoti savo vardą ir pavardę užregistruoti. Kam sunku užsimokėti 20 kr., paduokit pareiškimą krautuvi raštu, galėsite gauti laikraštį papigintai. Tas pat galioje ir kituose «bairuose».

ML Administratorius.

VYRŲ BROLIJOS VEIKLOS KALENDORIUS

Rugsėjo 13 d. spaudos bičiulių subuvimas balius.

Spalio 11 žaidimai Jurubatubos parke pas p. Vladą Jasiulionį.

Lapkričio 8 ar 15 pikaikas Praia Grande.

Juozas Baužys, pirm.